

Erősnek maradni az ellenállás idején

Hitehagyás Kirtlandben: Az egyházi vezetők hű követésének szükségessége

1837-ben az Ohio állambeli Kirtlandben lakó szentek pénzügyi gondokkal néztek szembe. Joseph Smith és más egyházi vezetők létrehoztak egy bank-szerű vállalatot, Kirtland Safety Society [Kirtlandi Biztonsági Társaság] néven, hogy segítsenek a szenteknek önállóbbá válni pénzügyileg. Ezt az időszakot azonban kiterjedt gazdasági válság jellemezte, és az egész Amerikai Egyesült Államokban sok bank tönkre ment, köztük a Kirtland Safety Society is 1837 őszén. A bank kétszáz befektetője majdnem mindenét elveszítette; Joseph Smith vesztette a legtöbbet. Bár a Kirtland Safety Societyt nem az egyház finanszírozta, a szentek egy része mégis egyházi bankként, avagy a Próféta bankjaként tekintett rá, és Joseph Smitht okolták pénzügyi gondjaikért. Olyanok is voltak, akik bukott prófétának kezdték nevezni. A bank tönkremenetele ellenére azonban a pénzüket elvesztők közül sokan kitarítottak a hitben és hűek maradtak a Prófétahoz.

A szentek nagy része között viszont kezdett elterjedni a hitehagyás és a hibakeresés lelkülete. 1838 júniusára mintegy 200–300 hitehagyó hagyta ott az egyházat, négy apostolt, a Mormon könyve három tanúját, és az Első Elnökség egyik tagját is beleértve. A szentek többsége azonban Brigham Younghoz hasonlóan hittel reagált erre a próbatételi időszakra, az Úr pedig megerősítette őket, és hűek maradtak a bizonyosságukhoz. Sokan azok közül, akik a hitehagyás ezen időszakában hagyták el az egyházat, később visszatértek és kérték, hogy újra csatlakozhassanak az Úr egyházához. Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson és Frederick G. Williams is közöttük volt.

E kirtlandi kihívások közepette néhány hitehagyó Joseph Smith megölésére törekedett. A Lélek figyelmeztetésére a próféta Sidney Rigdonnal együtt 1838. január 12-e éjszakáján elmenekült. Ellenségeik napokig üldözték őket, ám az Úr védelme velük volt, és családjukkal együtt 1838. március 14-én megérkeztek a Missouri állambeli Far Westbe.

A csoportoddal beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből az eseményekből arról, hogy mi módon reagáljunk életünkben az ellenállásra? Mit tanulhatunk ezekből az eseményekből arról, hogy mi módon reagáljunk az egyházzal szembeni ellenállásra?
- Mit tehetünk azért, hogy akkor is hűek maradjunk az egyházi vezetőinkhez, ha halljuk, amint mások kritizálják őket?
- Titeket milyen áldásokban részesített már a próféta követése?

Összetűzés Észak-Missouriban: Megtanulni jól tűrni az ellenállást

1837-ben és 1838-ban az egyház néhány eltávolodott és kizárt tagja, akik a szentek közt éltek Far Westben, pereket indított az egyház és vezetői ellen, és zaklatni kezdte az egyházat. 1838 júniusában Sidney Rigdon heves szónoklatot tartott, mely a „Só prédikáció” néven vált ismertté. Máté 5:13-at idézve azt mondta, hogy ha a só elveszti ízét, akkor semmire sem jó, és ki kell dobni, arra utalva ezzel, hogy az egyházat elhagyókat ki kellene úzni a szentek közül. Két héttel később, július 4-én, Sidney Rigdon beszédet mondott, melyben ígéretet tett rá, hogy a szentek meg fogják védeni magukat, még ha „halálos ütközetre” kerül is sor. Bár mindkét szónoklat nyilvánvalóan ellentétben állt az Úr utasításával, mely azt mondja, hogy „folyamodjatok békéért” (T&S 105:38), mindkét beszéd ki lett nyomtatva és nagy rémületet keltett azok között, akik nem voltak utolsó napi szentek.

Ezen időszak alatt egy Sampson Avard nevű megtért titkos eskütételre hívta azokat, akik csatlakozni kívántak hozzá a Danitáknak nevezett fosztogató banda létrehozásában. Avard Missouri állam lakosainak fosztogatására biztatta őket, azt hangoztatva, hogy ez Isten királyságának építését segíti majd elő. Avard meggyőzte követőit arról, hogy utasításai az Első Elnökségtől erednek. Az igazság később napvilágra került, és Avardot kizárták az egyházból, ám tettei jelentős kárt tettek az egyház jó hírnevében, és hozzájárultak a Próféta Liberty börtönbe történő bezárásához.

1838 októberében mindkét oldalon halálos áldozatokat követelt egy olyan összecsapás, mely néhány egyháztag és Missouri állambeli polgárőrök között zajlott le. A csatáról szóló túlzó híresztelések eljutottak Lilburn W. Boggs kormányzóhoz, aki ezt követően kiadta azt a parancsot, mely a kiirtási parancsként vált ismertté: „A mormonokat ellenségként kell kezelni, és a közjó érdekében, ha szükséges, ki kell irtani, vagy ki kell úzni az államból” (idézi *History of the Church*, 3:175). Far West városát hamarosan olyan létszámú polgárőrség kerítette be, mely ötszörös túlerőben volt a szentekhez képest. Joseph Smitht és más egyházi vezetőket bezárták a Liberty börtönbe. Az egész telet ott töltötték, a többi szentnek pedig el kellett hagynia az államot.

A csoportoddal beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen tantételeket tanulhatunk ezekből az eseményekből, melyek segítenek nekünk jobban tűrni az ellenállást?
- Miért fontos mindannyiunk számára a Szabadító példájának követése vészhelyzet vagy ellenállás alkalmával? Mi történt Észak-Missouriban azért, mert a szentek egy része nem így tett?
- Láttatok-e már, hogy valakinek a szavai vagy tettei miatt mások pozitívan ítélték meg az egyházat? Mikor?

